
EPIKUREISMUS (1) *sb m*

N sg epikureismus.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Epikureizm, światopogląd potocznie przypisywany Epikurowi, stawiający użycie zmysłowe za cel życia ludzkiego i przeczący nieśmiertelności duszy: teras mowią gdy o Dufzy ábo ráczey o prawdziwey śmierci człowieczey fłyfzą/ iákoby to była náuká Epikurow ktoraby ludziom drzwi do wżyfłkiego złego otwieráá. Aleć Kryftus vcząc o prawdziwey śmierci/ nie dał przyczyny do żywothá fwowolnego. (marg) Náuká o prawdziwey śmierci y żywoćie nie ielt Epicureifm^{us} (-) GrzegŚm A2v.

Cf EPIKURSTWO

AK